

af 28de Marts 1871 om en Forandring i Soldafgiften for Sukker.
(Iste Behandling findes i Tidenden Sp. 764 ff.)

Der var til denne Behandling af Sagen ikke stillet noget Endringsforslag; Lovforslagets Indhold sættes under Forhandling.

Da Ingen ønskede at udtale sig, gik man til Afstemning.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C Sp. 111)
ansaaes som vedtaget uden Afstemning.

Derefter sættes Sagens Overgang til 3die Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 38 Stemmer.

Endringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til førstkommande Fredag Middag Kl. 12.

Man gik derefter til den under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Anden Behandling af Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til Lønningslovene for Sold-, Post- og Telegrafvæsenet.

Der var til denne Behandling af Sagen ikke stillet noget Endringsforslag; Lovforslagets Indhold sættes under Forhandling.

Saffner: Da dette Lovforslag var til 1ste Behandling her i Thinget, paaviste den ærede 5te Landsthingsmand for 1ste Kreds (Ploug) en Bysynderlighed, der fandtes i Forslaget, idet Telegrafister i 3die Lønningsklasse efter dette vilde komme paa en højere aarlig Lønning end Telegrafassistenten i 2den Lønningsklasse. Han paaviste det Uheldige, der var deri, ikke alene fordi disse Telegrafister ved at forfremmes fra den lavere til den højere Lønningsklasse vilde i Stedet for at faae et Tillæg til deres Løn komme til at lide en Nedsættelse, men ogsaa fordi Forholdet ikke i og for sig kunde betragtes som rigtigt. Det ærede Medlem antydede tillige, hvorledes han troede, at dette med Lethed kunde rettes uden at bewirke nogen egentlig væsentlig Forandring i det Lønningsstillelag, som det er Lovforslagets Hensigt at lade komme de Paagjældende til Gode, og jeg havde ventet, at det ærede Medlem havde stillet et Forslag i denne Retning til Sagens 2den Behandling. Da dette imidlertid ikke er slet, vil jeg tillade mig med et Par Ord gjentagende at henlede Thingets Opmærksomhed paa dette Punkt,

som jeg ingenlunde tror er heldigt. Jeg mener, at man paa en vis Maade kan sige, at der der- ved indbringes et nyt Princip for Lønningsfor- deling, som man vel skal vogte sig for at slaa fast. Enkelte ærede Medlemmer af dette Thing, med hvem jeg har talt om det omhandlede For- hold, have søgt at gjøre gjældende, at noget Lige- nende finder Sted for andre Embedsclassers Ved- kommende, saaledes for Underofficersklassen og navnlig for Underofficerklassen i Forpleinings- korpset. Det er nu ganske vist, at der er tillagt adskillige Lønningsafdelinger i Underofficerklassen en højere Løn end den, der er tillagt Sekond- lieutenanten og visse Lønningsafdelinger i Pre- mierlieutenantklassen. Men jeg kan paa ingen Maade indrømme, at dette Forhold kan sættes i Sammenligning med det, hvorom der er Spørgs- maal i det foreliggende Lovforslag. De ældre Lønningsafdelinger i Underofficerklassen maa nem- lig betragtes som en Afslutning for de Stillinger, en Underofficer kan naae, og det er kun ganske undtagelsesvis, at en Underofficer fra ældre Løn- ningsklasser vilde søge at gaa over til at blive enten Sekondlieutenant eller fast Officer i Hæren. Ere disse Stillinger saaledes en Afslutning for Underofficerernes Embedsbane, er det ogsaa natu- rligt, at der bliver tillagt disse Mænd en højere Lønning end den, der bliver tillagt helt unge Mænd, der træde ind som Officerer. Det kan jo nemlig ingenlunde svare Regning for en ældre Oversergent eller Stabssergent at søge at blive fast Officer; han vil kun i kort Tid nyde godt af den Tilværelse, i det Mindste efter den bestaaende Lovgivning, idet han snart vil falde for Aldersgrænsen. Ganske vist er det med Hen- syn til Forpleiningskorpset foreskrevet, at hver anden Gang skal Forfremmelsen til Intendant ske fra Reserverintendant og hver anden Gang fra Under- officersklassen, og der kan det hende, at en Underof- ficer paa en højere Lønning ved at modtage Ud nævnel- sen til Intendant vil komme paa lavere Lønning. Hvorvidt man har overset dette ved Lovens Affat- telse, skal jeg lade være usagt, men jeg tror allige- vel, at et saadant enkelt Tilfælde ikke kan have nogen stor Betydning, naar man vil tage Spørgs- maalet i dets Almindelighed under Overveelse. Jeg skal endnu for at imødekomme mulige Indvendinger, nu da jeg har Ordet, tilføje, at der i det andet Thing er forelagt et Forslag til Lov om Lønninger ved Hæren, et Forslag, som jeg i sin Tid havde erhvervet Hans Majestæts Bemyndigelse til at maatte forelægge for Rigsdagen, og at der i dette Lovforslag i Afsnittet om Lønninger for Forpleiningskorpset findes den Bestemmelse, at den ældste Lønningsafdeling i Intendantklassen skal lønnes med 200 Rd. mere end den yngste Løn- ningsafdeling i Overintendantklassen. Men heller ikke denne Bestemmelse er en saadan, som kan sammenlignes med den i det her foreliggende Lov-